

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 5 maj 1999

Nr 545—560

INNEHÅLL

Nr		Sidan
545	Lag om ändring av strafflagen	1329
546	Lag om ändring av vägtrafiklagen	1333
547	Lag om ändring av 24 § sjötrafiklagen	1335
548	Lag om ändring av luftfartslagen	1336
549	Lag om ändring av 20 kap. 12 § sjölagen	1337
550	Lag om ändring av strafflagen	1338
551	Lag om upphävande av lagen om ordningsbot i vägtrafik	1341
552	Lag om ändring av ordningsbotslagen	1342
553	Lag om ändring av 11 § lagen om strafforderförfarande	1343
554	Lag om ändring av 62 § avfallslagen	1344
555	Lag om ändring av 6 kap. lagen om verkställighet av straff	1345
556	Lag om ändring av 32 kap. rättegångsbalken	1346
557	Lag om ändring av 2 § viteslagen	1347
558	Lag om utlämnande av beskattningsuppgifter för bestämmande av böter	1348
559	Lag om ändring av lagen om ett datasystem för vägtrafiken	1349
560	Förordning om ändring av 31 § förordningen om användning av fordon på väg	1352

Nr 545

Lag

om ändring av strafflagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 44 kap. 9 §, sådan den lyder
delvis ändrad i lag 578/1995,
ändras 23 kap. jämte ändringar samt
fogas till 48 kap. 3 §, sådan den lyder i nämnda lag 578/1995, ett nytt 4 mom. som följer:

23 kap.

Om trafikbrott

1 §

Äventyrande av trafiksäkerheten

En vägtrafikant som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot vägtrafiklagen (267/1981) eller med stöd av den utfärdade bestämmelser på ett sätt som är ägnat att äventyra någon annans säkerhet, skall för

äventyrande av trafiksäkerheten dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader.

För äventyrande av trafiksäkerhet döms också den som på ett sätt som avses i 1 mom.

1) när han ansvarar för manövreringen av ett fartyg eller sköter en uppgift som väsentligt påverkar dess trafiksäkerhet bryter mot sjötrafiklagen (463/1996) eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av den eller för att förhindra sammanstötningar av fartyg till sjöss, i inre farvatten eller kanaler,

RP 32/1997
LaUB 24/1998
RSv 263/1998

2) när han styr ett luftfartyg, arbetar såsom medlem av dess besättning, sköter någon annan flygsäkerhetsuppgift eller annars bryter mot luftfartslagen (281/1995) eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, eller

3) när han för ett tåg eller sköter någon annan uppgift som väsentligt påverkar tågsäkerheten bryter mot bestämmelser om tågsäkerheten.

Denna paragraf tillämpas inte, om det förfarande som avses i 1 mom. eller 2 mom. 1 eller 3 punkten endast är ägnat att förorsaka ringa fara.

2 §

Grovt äventyrande av trafiksäkerheten

Om föraren av ett motordrivet fordon eller en spårvagn vid äventyrande av trafiksäkerheten uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) avsevärt överskrider den högsta tillåtna hastigheten,

2) börjar köra om när sikten är otillräcklig för en trygg omkörning eller när omkörning annars är förbjuden,

3) försummar av trafiksäkerheten betingad plikt att stanna eller väja, eller

4) på ett annat härmed jämförbart sätt bryter mot trafikreglerna,

så att brottet är ägnat att förorsaka allvarlig fara för någon annans liv eller hälsa, skall han för *grovt äventyrande av trafiksäkerheten* dömas till minst 30 dagsböter eller till fängelse i högst två år.

För grovt äventyrande av trafiksäkerheten döms också den som vid äventyrande av trafiksäkerheten uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) när han ansvarar för manövreringen av ett fartyg eller sköter en uppgift som väsentligt påverkar dess trafiksäkerhet försummar att på behörigt sätt hålla utkik, inte iakttar en med hänsyn till förhållandena trygg hastighet, vid fara för sammanstötning inte iakttar väjningsplikt eller på ett annat härmed jämförbart sätt bryter mot sjötrafiklagen eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av den eller för att förhindra sammanstötningar av fartyg till sjöss, i inre farvatten eller kanaler,

2) när han styr ett luftfartyg, arbetar såsom medlem av dess besättning, sköter någon annan flygsäkerhetsuppgift eller annars bry-

ter mot luftfartslagen eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, eller

3) när han för ett tåg eller sköter någon annan uppgift som väsentligt påverkar tågsäkerheten bryter mot bestämmelser om tågsäkerheten,

så att brottet är ägnat att förorsaka allvarlig fara för någon annans liv eller hälsa.

3 §

Rattfylleri

Den som för ett motordrivet fordon eller en spårvagn efter att ha

1) förtärt alkohol i en sådan mängd att alkoholhalten under eller efter färden är minst 0,5 promille i hans blod eller minst 0,25 milligram per liter i hans utandningsluft, eller

2) intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt,

skall för *rattfylleri* dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader.

4 §

Grovt rattfylleri

Om vid rattfylleri

1) alkoholhalten är minst 1,2 promille i gärningsmannens blod eller minst 0,60 milligram per liter i hans utandningsluft, eller

2) gärningsmannens förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är kännbart nedsatt, eller

3) gärningsmannen har intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är kännbart nedsatt,

och omständigheterna är sådana att brottet är ägnat att äventyra någon annans säkerhet, skall gärningsmannen för *grovt rattfylleri* dömas till minst 60 dagsböter eller till fängelse i högst två år.

5 §

Fylleri i sjötrafik

Den som manövrerar ett fartyg eller som i ett fartyg sköter en uppgift som väsentligt påverkar fartygets trafiksäkerhet, efter att ha

1) förtärt alkohol i sådan mängd att alkoholhalten medan uppgiften utförs eller därefter är minst 1,0 promille i hans blod eller minst 0,50 milligram per liter i hans utandningsluft, eller att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt, eller

2) intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt,

och omständigheterna är sådana att gärningen är ägnad att äventyra någon annans säkerhet, skall för *fylleri i sjötrafik* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

För *fylleri i sjötrafik* döms dock inte om det fartyg som manövreras är en roddbåt, en segeljolle eller ett med dessa jämförbart fartyg eller då den uppgift som avses i 1 mom. har utförts i ett sådant fartyg.

6 §

Fylleri i lufttrafik

Den som styr ett luftfartyg, arbetar såsom medlem av dess besättning, eller sköter någon annan flygsäkerhetsuppgift efter att ha

1) förtärt alkohol i sådan mängd att alkoholhalten medan uppgiften utförs eller därefter är minst 0,5 promille i hans blod eller minst 0,25 milligram per liter i hans utandningsluft, eller att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt, eller

2) intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt,

skall för *fylleri i lufttrafik* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

7 §

Fylleri i tågtrafik

Den som för ett tåg, eller sköter någon annan uppgift som väsentligt påverkar tågsäkerheten, efter att ha

1) förtärt alkohol i sådan mängd att alkoholhalten medan uppgiften utförs eller därefter är minst 0,5 promille i hans blod eller minst 0,25 milligram per liter i hans utandningsluft, eller att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt, eller

2) intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt,

skall för *fylleri i tågtrafik* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

8 §

Överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad

Den som överlämnar ett motordrivet fordon, en spårvagn, ett tåg, ett fartyg som avses i 5 § eller ett luftfartyg att föras, manövreras eller styrs av en person som uppenbart befinner sig i sådant tillstånd att han gör sig skyldig till ett brott som nämns i 3—7 §, eller överlåter en uppgift som avses i 5—7 § till en sådan person, skall för *överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad* dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

9 §

Trafikfylleri med motorlöst fordon

En vägtrafikant som för ett motorlöst fordon under påverkan av alkohol eller annat rusmedel och därigenom äventyrar någon annans säkerhet, skall för *trafikfylleri med motorlöst fordon* dömas till böter eller till fängelse i högst tre månader.

10 §

Förande av fortskaffningsmedel utan behörighet

Den som för, manövrerar eller styr ett motordrivet fordon, en spårvagn, ett tåg, ett fartyg eller ett luftfartyg utan att inneha kör rätt eller certifikat över sådan kompetens som krävs, skall för *förande av fortskaffningsmedel utan behörighet* dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader.

För förande av fortskaffningsmedel utan behörighet döms också den som utan sådan kompetens som krävs åtar sig en uppgift som väsentligt inverkar på trafiksäkerheten hos ett tåg, ett fartyg eller ett luftfartyg.

11 §

Smitning i vägtrafik

Försummar en förare av ett motordrivet fordon eller en spårvagn, som har varit inblandad i en trafikolycka sin skyldighet att omedelbart stanna och efter förmåga bistå skadade, skall han, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *smitning i vägtrafik* dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

12 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

- 1) *vägtrafikanter* var och en som befinner sig på en väg eller i ett fordon på en väg eller i en spårvagn,
- 2) *rusmedel* även läkemedel som sätter ner prestationsförmågan,
- 3) *motordrivet fordon* ett fordon som drivs med maskinkraft; motordrivna fordon är motorfordon, traktorer, motorredskap och terrängfordon,
- 4) *fartyg* färdmedel och anordningar som har kontakt med vattnet och är avsedda för färd på vatten,

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

5) *tåg* ett lokomotiv eller en helhet som bildas av lokomotiv och vagnar samt annat spårvägsfordon som drivs med maskinkraft, med undantag för spårvagn, samt med

6) *uppgifter som väsentligt påverkar tåg-säkerheten* en sådan uppgift i vilken ett felaktigt förfarande eller en försummelse kan äventyra säkerheten i tågtrafiken, inklusive organisatoriskt arbete och växlingsarbete som innebär att vagnar flyttas på en bangård eller på industrispår.

48 kap.

Om miljöbrott

3 §

Miljöförseelse

— — — — —
För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 5 § sjötrafiklagen eller mot förbud eller begränsningar som har meddelats med stöd av 15 eller 16 § sjötrafiklagen, om gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 546

Lag

om ändring av vägtrafiklagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 70 § 3 mom., 75 § 1 och 2 mom., 76 § och 98—102 § samt 104 § 1 mom.,
av dessa lagrum 70 § 3 mom. sådant det lyder i lag 571/1994, 75 § 1 mom. sådant det lyder i lag 676/1990, 75 § 2 mom. sådant det lyder i lagarna 676/1990, 754/1995, 1242/1997 och 547/1998, 76 § sådant den lyder i nämnda lagar 676/1990 och 1242/1997 samt 102 § sådant den lyder i nämnda lag 676/1990, som följer:

70 §

Körkortstillstånd

Körkortstillstånd beviljas dock inte den som har meddelats körförbud eller temporärt körförbud och inte heller utan särskilda skäl den som under det senaste året har gjort sig skyldig till förande av motordrivet fortkaffningsmedel utan behörighet enligt 23 kap. 10 § strafflagen. Körkortstillstånd beviljas inte heller om myndigheten har kännedom om att sökanden har meddelats körförbud i ett land som anslutit sig till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

75 §

Grunder för körförbud

En förare av ett motordrivet fordon skall meddelas körförbud, om han konstateras ha gjort sig skyldig till grovt äventyrande av trafiksäkerheten, rattfylleri eller grovt rattfylleri.

Den som har körrätt skall, om inte något annat följer av 78 § 2 eller 4 mom. eller 80 §, meddelas körförbud, om han

1) inte längre uppfyller de i 70 § 1 mom. nämnda kraven för beviljande av körkortstillstånd,

2) inte efter uppmaning inom en av poli-

sen utsatt tid har lämnat intyg av läkare eller optiker eller avlagt ny förarexamen eller nytt körprov eller ett prov på sin körförmåga,

3) vid förande av motordrivet fordon gjort sig skyldig till en enligt 23 kap. 1 § strafflagen straffbar gärning, som tyder på allvarlig likgiltighet för trafiksäkerheten,

4) har gjort sig skyldig till förande av fortkaffningsmedel utan behörighet,

5) minst fyra gånger inom två år eller tre gånger inom ett år har gjort sig skyldig till en gärning som är straffbar enligt denna lag eller 23 kap. 1, 10 eller 11 § strafflagen, med undantag för andra gärningar som bestraffas med ordningsbot än fortkörningsföreselser, eller till sådan radardetektorföreselse som nämns i 3 § 1 punkten lagen om förbud mot anordningar som försvårar trafikövervakningen (546/1998), eller om han

6) utomlands har dömts för trafikfylleri med motordrivet fordon eller där gjort sig skyldig till en sådan gärning.

76 §

Grunder för temporärt körförbud

En polisman kan utfärda temporärt körförbud för den som har körrätt och omhändertagna körkortet, om

1) det finns sannolika skäl att misstänka att han har gjort sig skyldig till rattfylleribrott enligt 23 kap. 3 § 1 punkten eller 4 § strafflagen,

2) det finns skäl att misstänka att han har gjort sig skyldig till grovt äventyrande av trafiksäkerheten eller rattfylleribrott enligt 23 kap. 3 § 2 punkten strafflagen,

3) det är sannolikt att det finns förutsättningar för att meddela körförbud med stöd av 75 § 2 mom. 3—6 punkten eller 3 mom., eller om

4) det är uppenbart att körförmågan hos den som har kör rätt på grund av sjukdom eller skada eller av någon annan sådan orsak har försämrats i sådan utsträckning att den övriga trafiken utsätts för väsentlig fara om körningen fortsätter och det därför inte kan anses tillräckligt att enbart utreda hälsotillståndet enligt 73 § 2 mom.

98 §

Äventyrande av trafiksäkerheten

Straff för äventyrande av trafiksäkerheten bestäms i 23 kap. 1 § strafflagen.

99 §

Grovt äventyrande av trafiksäkerheten

Straff för grovt äventyrande av trafiksäkerheten bestäms i 23 kap. 2 § strafflagen.

100 §

Trafikfylleri

Straff för rattfylleri, grovt rattfylleri, över-

Helsingfors den 30 april 1999

lämnande av fortskaffningsmedel till berusad och trafikfylleri med motorlöst fordon bestäms i 23 kap. strafflagen.

101 §

Smitning i vägtrafik

Straff för smitning i vägtrafik bestäms i 23 kap. 11 § strafflagen.

102 §

Förande av fortskaffningsmedel utan behörighet

Straff för förande av fortskaffningsmedel utan behörighet bestäms i 23 kap. 10 § strafflagen.

104 §

Åtgärdseftergift

Är en förseelse som avses i 103 § med hänsyn till förhållandena ringa, behöver åtal för förseelsen inte väckas och straff inte dömas ut.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 547

L a g
om ändring av 24 § sjötrafiklagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 24 § 2 mom. sjötrafiklagen av den 20 juni 1996 (463/1996) som följer:

24 §

Straff

—————
Straff för äventyrande av trafiksäkerheten, grovt äventyrande av trafiksäkerheten, fylleri i sjötrafik, överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad och förande av fortskaffningsmedel utan behörighet bestäms i 23 kap. 1, 2, 5, 8 och 10 § strafflagen.

Straff för den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 5 § i denna lag eller mot begränsningar eller förbud som har meddelats med stöd av 15 eller 16 § i denna lag så att gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön, bestäms i 48 kap. 3 § 4 mom. strafflagen.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 548

L a g
om ändring av luftfartslagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i luftfartslagen av den 3 mars 1995 (281/1995) 89 § 9 punkten,
 ändras 86 och 87 § samt
 fogas till 88 § ett nytt 2 mom. som följer:

86 §

Äventyrande av trafiksäkerheten

Straff för äventyrande av trafiksäkerheten
 och grovt äventyrande av trafiksäkerheten
 bestäms i 23 kap. 1 och 2 § strafflagen.

87 §

*Överlåtande av fortskaffningsmedel
 till berusad och förande av fortskaffnings-
 medel utan behörighet*

Straff för överlåtande av fortskaffningsme-

Helsingfors den 30 april 1999

del till berusad och förande av fortskaff-
 ningsmedel utan behörighet bestäms i
 23 kap. 8 och 10 § strafflagen.

88 §

Användning av rusmedel i lufitrafik

 Straff för fylleri i lufitrafik bestäms i 23
 kap. 6 § strafflagen.

 Denna lag träder i kraft den 1 oktober
 1999.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 549

L a g
om ändring av 20 kap. 12 § sjölagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 20 kap. 12 § sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) som följer:

20 kap.	överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad bestäms i 23 kap. 5 och 8 § straff- lagen.
Straffstadganden	

12 §

Denna lag träder i kraft den 1 oktober
1999.

Hänvisningsbestämmelse

Om straff för fylleri i sjötrafik och för
Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 550

Lag

om ändring av strafflagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 kap. 4, 4 a—4 c och 5 §, dessa lagrum sådana de lyder, 4 § i lagarna 650/1976, 67/1983 och 697/1991, 4 a och 4 b § i nämnda lag 650/1976, 4 c § i lag 1082/1989 och 5 § i nämnda lag 650/1986, och fogas till lagen ett nytt 2 a kap. som följer:

2 a kap.

Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot*Böter*

1 §

Antalet dagsböter

Böter döms ut i dagsböter, så att minimumantalet är en dagsbot och maximumantalet är 120 dagsböter.

Om minimum och maximum för ett gemensamt bötesstraff bestäms i 7 kap.

För bötesstraff kan av särskilda skäl i lag bestämmas ett särskilt minimum eller maximum inom de gränser som anges i 1 mom.

Ett sådant särskilt minimum eller maximum för bötesstraff som har bestämts före den 1 juni 1969 tillämpas inte.

2 §

Dagsbotens belopp

Dagsbotsbeloppet skall fastställas så att det

är skäligt i förhållande till den bötfälldes betalningsförmåga.

Som ett skäligt dagsbotsbelopp skall anses en sextiondedel av den bötfälldes genomsnittliga månadsinkomst, från vilken har avdragits de skatter och avgifter som bestäms genom förordning samt ett fast baskonsumtionsavdrag. Dagsbotsbeloppet kan sänkas på grund av den bötfälldes försörjningsplikt och höjas på grund av hans förmögenhet.

Till grund för månadsinkomsten och förmögenheten skall i första hand läggas den bötfälldes inkomst och förmögenhet enligt den senast verkställda beskattningen. Om den bötfälldes inkomster och förmögenhet inte på ett tillförlitligt sätt kan utredas på basis av beskattningsuppgifterna eller om de väsentligt har förändrats efter den senast verkställda beskattningen, kan de beräknas enligt andra tillgängliga utredningar.

Dagsboten bestäms i domstol enligt de uppgifter som gäller under rättegången och i strafforderförfarande enligt de uppgifter som gäller när straffanspråket framställs. Åklagaren bestämmer dock böterna enligt de uppgifter som gäller när straffordern utfärdas, om det har framkommit att betalningsför-

mågan hos den som mottagit straffanspråket har förändrats väsentligt jämfört med de uppgifter som gällde då anspråket framställdes.

Genom förordning bestäms närmare hur den genomsnittliga månadsinkomsten skall beräknas och hur dagsbotsbeloppet skall avrundas, samt om baskonsumtionsavdragets belopp, om beaktande av försörjningsplikt och förmögenhet och om dagsbotens minimibelopp.

3 §

Det totala bötesbeloppet

Det totala bötesbeloppet är antalet dagsböter multiplicerat med dagsbotsbeloppet.

Genom förordning kan bestämmas att det totala bötesbelopp som bestäms för vissa brott skall höjas så att det blir lika stort som den största ordningsbot som bestäms för ett likartat brott.

Förvandlingsstraff

4 §

Bestämmande av förvandlingsstraff

För en bötfälld hos vilken böter inte har kunnat drivas in, skall i stället för de obetalda böterna bestämmas fängelse som förvandlingsstraff. Ett obetalt vite som inte har kunnat drivas in skall förvandlas till fängelse.

5 §

Förvandlingsstraffets längd

Förvandlingsstraff för böter bestäms så att två obetalda dagsböter motsvarar en dags fängelse. Om ett ojämnt antal dagsböter skall förvandlas, förvandlas en dagsbot inte. Om endast en del av en dagsbot har betalats, anses dagsboten vara obetald.

Då förvandlingsstraff bestäms för ett i visst belopp utdömt vite, motsvarar varje fullt belopp av hundra mark en dags fängelse.

Förvandlingsstraffets längd är dock minst fyra och högst 90 dagar.

För böter som skall förvandlas samtidigt

bestäms endast ett förvandlingsstraff på det sätt som anges i 3 mom. Vite jämställs härvid med böter.

Domstolen kan på de grunder som nämns i 6 § 1 mom. eller 7 § bestämma att förvandlingsstraffet skall vara kortare än vad som anges i denna paragraf, dock minst fyra dagar.

6 §

Eftergift i fråga om förvandlingsstraff för böter eller delar av böter

Domstolen kan avstå från att bestämma ett förvandlingsstraff, om

1) det brott som har föranlett böterna, med hänsyn till brottets menlighet, skall anses vara ringa bedömt som en helhet,

2) det brott som har föranlett böterna har begåtts innan gärningsmannen hade fyllt 18 år, eller

3) förvandlingsstraffet skall anses oskäligt eller oändamålsenligt med hänsyn till den bötfälldes personliga förhållanden, de övriga följder som brottet har medfört för honom, social- och hälsovårdsväsendets åtgärder eller andra omständigheter.

När domstolen bestämmer ett förvandlingsstraff för ett gemensamt bötesstraff skall den bedöma vilken andel de böter som inte får förvandlas till fängelse har i det gemensamma straffet och inte förvandla denna del till fängelse.

Den del av böterna med vilken det totala bötesbeloppet har höjts med stöd av 3 § 2 mom. förvandlas inte till fängelse.

7 §

Eftergift i fråga om förvandlingsstraff för vite

Domstolen kan avstå från att bestämma ett förvandlingsstraff som skall dömas ut i stället för ett obetalt vite, om

1) huvudförpliktelsen helt eller delvis har uppfyllts, eller

2) förvandlingsstraffet skall anses oskäligt eller oändamålsenligt med hänsyn till den förpliktigades personliga förhållanden, de övriga följder som han har åsamkats genom att huvudförpliktelsen inte har uppfyllts eller andra omständigheter.

Ordningsbot

8 §

Ordningsbot

Ordningsbot är ett till beloppet fast förmögensstraff som är lindrigare än böter.

Ordningsboten får vara högst 1 000 mark. Om beloppet av ordningsboten för olika förseelser bestäms genom förordning.

Obetald ordningsbot får inte förvandlas till fängelse.

9 §

Ordningsbotsförseelser

Ordningsbot kan i enlighet med 2—4 mom. bestämmas som påföljd för en förseelse som hör under allmänt åtal, när det strängaste föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst sex månader.

Ordningsbot kan bestämmas som påföljd för ringa brott mot vägtrafiklagen (267/1981) eller sådana bestämmelser som utfärdats med stöd av den och som gäller

- 1) gående
- 2) förare av motorlösa fordon
- 3) motordrivna fordons eller släpfordons konstruktion, utrustning, skick eller handlingar som skall medföras vid körning av motordrivna fordon, störande och onödig körning av motordrivna fordon, persontransport, användning av förarens eller passagerarens personliga skyddsutrustning, övriga trafikregler som gäller för föraren eller påbud, förbud eller begränsningar som anges med trafikanordning,
- 4) överskridande av den högsta tillåtna hastigheten med ett motordrivet fordon, eller
- 5) besiktning och anmälan för registrering av fordon.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ringa överträdelse av nedskräpningsförbudet enligt avfallslagen (1072/1993).

Om de förseelser som nämns i 2 och 3 mom. bestäms närmare genom förordning.

10 §

Föreläggande av ordningsbot

Ordningsbot föreläggs av en polisman eller någon annan tjänsteman som utför i lag föreskriven övervakning.

Ordningsbot får inte föreläggas, om

- 1) förseelsen har varit ägnad att föranleda annan fara eller olägenhet än sådan som skall anses vara ringa,
- 2) den som begått förseelsen genom sitt förfarande har visat likgiltighet för förbud eller påbud i lag, eller
- 3) det är uppenbart att målsäganden med anledning av förseelsen kommer att framställa begäran om åtal till åklagaren eller polisen eller lägga fram ett skadeståndsyrende.

Om föreläggande av ordningsbot bestäms i lagen om ordningsbotsförfarande (66/1983).

11 §

Ordningsbot för olika förseelser

Om ordningsbot samtidigt skall föreläggas för två eller flera förseelser, föreläggs ordningsboten för den förseelse för vilken den strängaste ordningsboten är föreskriven.

För ordningsbot och bötesstraff eller fängelsestraff på viss tid får inte bestämmas ett gemensamt straff.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 551

L a g

om upphävande av lagen om ordningsbot i vägtrafik

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Genom denna lag upphävs ^{1 §}lagen den 21 januari 1983 om ordningsbot i vägtrafik (68/1983). Denna lag ^{2 §}träder i kraft den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

L a g
om ändring av ordningsbotslagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i ordningsbotslagen av den 21 januari 1983 (66/1983) 2, 3 och 20 §, av dem 20 §
sådan den lyder delvis ändrad i lag 707/1991, samt
ändras lagens rubrik, 1 och 6 §, 16 § 4 mom. och 18 § som följer:

L a g
om ordningsbotsförfarande

1 §

Vid förfarande enligt denna lag (*ordningsbotsförfarande*) kan ordningsbot föreläggas som påföljd för en förseelse som i 2 a kap. 9 § strafflagen (39/1889) och i en med stöd av den utfärdad förordning har definierats som en ordningsbotsförseelse.

6 §

Ordningsbot föreläggs så att till den som begått förseelsen utfärdas ett ordningsbotsföreläggande. Föreläggandet skall innehålla personuppgifter om den som begått förseelsen samt uppgifter om tid och plats för denna, förseelsens art och ordningsbotens belopp samt de lagrum som utgör grund för föreläggandet. Föreläggandet skall undertecknas av den som utfärdar det.

Den som utfärdar ordningsbotsföreläggandet skall för den som misstänks för förseelsen uppge orsaken, då ordningsbot för förseelsen inte kan föreläggas på grund av att 2 a kap. 10 § 2 mom. strafflagen tillämpas.

Innan ordningsbotsföreläggandet utfärdas skall den som misstänks för förseelsen höras.

Ordningsbotsföreläggandet skall innehålla anvisningar om hur vederbörande skall förfara, om han vill få saken prövad av domstol. Till föreläggandet skall fogas ett inbetalningskort för betalning av ordningsboten.

16 §

Ordningsbotsföreläggandet skall undanröjas, om den handling som ligger till grund för föreläggandet inte utgör en ordningsbotsförseelse enligt 2 a kap. 9 § strafflagen eller om föreläggandet annars saknar grund.

18 §

Angående verkställighet av ett ordningsbotsföreläggande gäller vad som bestäms om verkställighet av domar som har vunnit laga kraft och om indrivning av böter. Vid verkställighet av ordningsbot tillämpas dock inte bestämmelserna om förvandlingsstraff.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 553

L a g**om ändring av 11 § lagen om strafforderförfarande**

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 11 § lagen den 26 juli 1993 om strafforderförfarande (692/1993) ett nytt 3 mom.
som följer:

11 §

Om den som meddelats ett straffanspråk
motsätter sig detta endast i fråga om dags-
botsbeloppet, kan den som utfärdar straffor-
dern, på basis av en utredning som han har
tillställts, utan hinder av 1 mom. 1 punkten

och utan att saken förs till domstol utfärda
straffordern på det sätt som yrkas av den
som meddelats straffanspråket.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober
1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 554

L a g
om ändring av 62 § avfallslagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 62 §, sådan den lyder i lag
712/1995, som följer:

62 §
Ordningsbot

19 § bestäms i 2 a kap. 9 § 3 mom. straffla-
gen och genom förordning som utfärdats
med stöd av nämnda 9 §.

Om ordningsbot som påföljd för ringa
överträdelse av nedskräpningsförbudet enligt

Denna lag träder i kraft den 1 oktober
1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 555

L a g**om ändring av 6 kap. lagen om verkställighet av straff**

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 19 december 1889 om verkställighet av straff (39/1889) 6 kap. 12 § 1 mom., sådant det lyder i lag 623/1996, samt *fogas* till 6 kap., sådant det lyder jämte ändringar, en ny 10 a § som följer:

6 kap.

Om böter, förvandlingsstraff för böter och samfundsböter

10 a §

Allmänna åklagaren får avstå från att yrka att förvandlingsstraff skall bestämmas i stället för obetalda böter, om

1) det brott som föranlett böterna, med hänsyn till brottets menlighet, skall anses vara ringa bedömt som en helhet, och för brottet inte har föreskrivits strängare straff än böter,

2) det brott som föranlett böterna har begåtts innan gärningsmannen hade fyllt 18 år och för brottet inte har föreskrivits strängare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, eller

3) förvandlingsstraffet skall anses oskäligt eller oändamålsenligt med hänsyn till den bötfälldes personliga förhållanden, de övriga följder som brottet medfört för honom, social- och hälsovårdsväsendets åtgärder eller andra omständigheter,

och ett viktigt allmänt intresse inte kräver något annat.

Allmänna åklagaren kan på de grunder

som nämns i 2 a kap. 7 § strafflagen eller i 26 § lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) avstå från att yrka att förvandlingsstraff skall bestämmas för ett obetalt vite, om inte ett viktigt allmänt intresse kräver något annat.

Om allmänna åklagaren har beslutat att avstå från att yrka förvandlingsstraff, får han återkalla sitt beslut endast om det av en ny utredning i saken framgår att beslutet har byggts på väsentligt ofullständiga eller oriktiga uppgifter.

Högre åklagare har rätt att ta upp saken till ny prövning enligt vad som bestäms särskilt.

12 §

När domstolen har bestämt ett förvandlingsstraff, får indrivningen i utskökningsväg av de böter som har förvandlats inte fortsättas. Om inget förvandlingsstraff har bestämts, fortsätter indrivningen av böterna.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 74/1998
LaUB 25/1998
RSv 274/1998

3 490301/58

Nr 556

L a g

om ändring av 32 kap. rättegångsbalken

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i rättegångsbalken 32 kap., sådant det lyder jämte ändringar, som följer:

32 kap.

Vite

1 §

Ett vite som föreläggs av allmän domstol
eller som föreläggs för att säkerställa en rät-

tegång utsätts till ett visst belopp med beaktande av den bötfälldes betalningsförmåga. Vitet kan av särskilda skäl dömas ut till lägre belopp än vad som utsatts.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 557

L a g
om ändring av 2 § viteslagen

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viteslagen av den 14 december 1990 (1113/1990) 2 § 1 mom. som följer:

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 oktober
1999.

Begränsningar av tillämpningsområdet

Denna lag gäller inte viten som föreläggs
för att säkerställa en rättegång.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 558

L a g

om utlämnande av beskattningsuppgifter för bestämmande av böter

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Skatteförvaltningen utlämnar på begäran till åklagar- och förundersökningsmyndigheter samt domstolar uppgifter om den skattskyldiges inkomster och förmögenhet jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige samt andra uppgifter om beskattningen, vilka enligt 2 a kap. 2 § strafflagen (39/1889) behövs för att bestämma dagsbotsbeloppet.

Uppgifterna kan också utlämnas med hjälp av teknisk anslutning.

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 559

Lag

om ändring av lagen om ett datasystem för vägtrafiken

Given i Helsingfors den 30 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 15 september 1989 om ett datasystem för vägtrafiken (819/1989) 12 b §, sådan den lyder i lag 1595/1995,
ändras 6 §, 9 § 3 mom., 10 § 1 mom., 11 § 2 mom., 12 § 1 mom. 2, 5, 6 och 8 punkten samt 2 och 3 mom., 12 a §, 13 § 2 mom. 9 punkten och 4 mom., 14 § 1 och 3 punkten samt 18 § 2 mom.,
 av dessa lagrum 6 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1595/1995, 9 § 3 mom., 10 § 1 mom., 11 § 2 mom., 12 § 1 mom. 2, 5, 6 och 8 punkten samt 2 och 3 mom., 12 a §, 13 § 2 mom. 9 punkten, 14 § 1 och 3 punkten samt 18 § 2 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag och 13 § 4 mom. sådant det lyder i lag 627/1997, samt
fogas till 13 § 2 mom., sådant det lyder i nämnda lag 1595/1995, en ny 1 a-punkt som följer:

6 §

Uppgifter i körkortsregistret

I körkortsregistret, där de som ansöker om körkortstillstånd och de som innehar körkort samt körrettslösa personer som har blivit misstänkta för trafikbrott och körrettslösa personer som har gjort sig skyldiga till trafikbrott blir antecknade, införs på det sätt som närmare bestäms genom förordning följande uppgifter om dem som ansöker om körkortstillstånd, om körrettsinnehavarna samt om körrettslösa personer:

1) uppgifter om de körkortsklasser för vilka körkortstillståndet enligt beteckning som anger fordonsklassen har beviljats, de specialvillkor och specialtillstånd som hänför sig till körretten och motsvarande uppgifter om försvarsmaktens körkort,

2) uppgifter om trafikbrott som misstänks ha begåtts eller har begåtts vid framförande av ett motordrivet fordon, uppgifter om straff och andra påföljder för dessa brott, samt uppgifter om att körförbud eller temporärt körförbud har meddelats, körkortstillståndet har dragits in, körretten har upphört eller varning givits med stöd av vägtrafikla-

gen (267/1981) samt uppgifter om den gärning eller den misstänkta gärning som utgör grunden för dessa,

3) uppgifter om beviljande och indragning av yrkeskörtillstånd för personbil, trafiklärlarkort och körtillstånd för transport av farliga ämnen,

4) uppgifter om förarutbildning och förarexamen, vilka behövs för övervakning och undersökningar i fråga om bilskolor, samt

5) uppgifter om beviljande av undervisnings- och övningstillstånd.

Uppgifter om innehavaren av ett utomlands utfärdat körkort införs i körkortsregistret, om han i Finland dömts för ett sådant brott som nämns i 75 § 1 mom. vägtrafiklagen eller för något annat brott vid framförandet av ett motordrivet fordon som är straffbart enligt vägtrafiklagen eller för sådan detektorförseelse som avses i 3 § 3 punkten lagen om förbud mot anordningar som försvårar trafikövervakningen (546/1998). I registret införs i tillämpliga delar de uppgifter som avses i 1 mom. och 4 § 1 mom. enligt vad som föreskrivs närmare genom förordning.

Den som tillverkar körkort skall på uppdrag av fordonsförvaltningscentralen och

RP 120/1998
 TrUB 17/1998
 RSv 290/1998

under dess tillsyn som en del av körkortsregistret föra ett register som innehåller fotografi och namnteckning av den som har körkort (*temporärt körkortsregister*). Tillverkaren skall förstöra fotografiet och namnteckningen senast inom tre år efter att körkortet be-
ställdes.

9 §

Rätt att få och registrera uppgifter

Den som håller förarexamen kan genom direktanvändning i vägtrafikens datasystem lagra uppgifter som gäller förarutbildning och förarexamen, körkort samt körkortstillstånd för transport av farliga ämnen.

10 §

Användningen av datasystemet för vägtrafiken

Fordonsförvaltningscentralen kan använda datasystemet för vägtrafiken och dess delregister vid skötseln av de uppgifter eller förpliktelser som enligt lag ankommer på centralen eller med stöd av lag påförts den.

11 §

Allmänna stadganden om utlämnande av uppgifter ur datasystemet för vägtrafiken

De uppgifter som lämnas ut ur datasystemet för vägtrafiken skall behövas för det användningsändamål som har uppgetts. En uppgift får inte lämnas ut, om utlämnandet av grundad anledning kan misstänkas äventyra den registrerades integritetsskydd, hans intressen eller rättigheter eller statens säkerhet.

12 §

Utlämnande av uppgifter ur fordonsregistret

Ur *fordonsregistret* kan lämnas ut

2) uppgifter som en myndighet behöver vid skötseln av uppgifter eller förpliktelser

som enligt lag ankommer på myndigheten eller med stöd av lag påförts den,

5) uppgifter till fordonsregistreringsmyndigheterna i medlemsstaterna inom Europeiska unionen eller de stater som tillträtt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för förrättande av fordonsregistrering i ifrågavarande länder,

6) uppgifter på basis av fordonets registreringstecken eller ägarens eller innehavarens namn eller affärs- och samfundssignum, för uppdatering av adressuppgifterna i kundregistret för ett företag som bedriver handel med fordon, finansierar fordon, bedriver trafik- och bilförsäkringsverksamhet, besiktningens verksamhet eller annan verksamhet som hänför sig till fordon,

8) uppgifter för statistikföring eller vetenskaplig forskning, om kraven i personuppgiftslagen (523/1999) på behandling av uppgifter för dessa ändamål uppfylls, samt

Ur fordonsregistret kan uppgifter lämnas ut även för andra än i 1 mom. nämnda ändamål, när ändamålet ansluter sig till trafiksäkerhet, trafik- eller bilförsäkringar, trafiktrafikförnödenheter, besiktning eller fordon. Personuppgifter på fordonets ägare eller innehavare får dock lämnas ut endast om mottagaren har rätt enligt personuppgiftslagen att behandla dessa uppgifter.

Ur fordonsregistret får lämnas ut uppgifter för opinions- och marknadsundersökning, direktreklam, telefonförsäljning eller annan direkt marknadsföring samt för adresstjänst. Uppgifter om en fysisk person får lämnas ut endast om den verksamhet för vilken uppgifterna begärs utlämnade hänför sig till trafiksäkerhet, trafik, trafik- eller bilförsäkring, trafiktrafikförnödenheter, besiktning, fordon eller handel med fordon. Om en fysisk person får endast namn- och adressuppgifter i annan än för automatisk databehandling lämplig form lämnas ut. Denna begränsning gäller dock inte utlämnande av uppgifter till besiktningsförrättare för skötseln av serviceuppgifter i samband med besiktningen. Uppgifter om fysiska personer får inte lämnas ut, om den registrerade med stöd av personuppgiftslagen har förbjudit att uppgifterna behandlas eller om mottagaren inte i övrigt enligt nämnda lag har rätt att behandla de uppgifter som lämnas ut.

12 a §

*Utlämnande av personbeteckningen
ur fordonsregistret*

Utan den registrerades samtycke får personbeteckningar användas som grund för utlämnande av uppgifter eller personbeteckningar lämnas ut ur fordonsregistret endast

1) i de fall som avses i 12 § 1 mom. 2—5 och 8 punkten, eller

2) om en entydig identifiering av en person är viktig enligt vad som bestäms i 13 § 1 mom. 1—3 punkten personuppgiftslagen, eller

3) för databehandling i syfte att uppdatera adressuppgifter eller undvika mångfaldiga postförsändelser, om mottagaren redan har tillgång till personbeteckningen.

13 §

Utlämnande av uppgifter ur körkortsregistret

Ur registret får dock lämnas ut uppgifter i följande fall:

1 a) uppgifter för kontroll av personuppgifter för tjänstemän som fullgör polisuppgifter inom försvarsmakten,

9) under fordonsförvaltningscentralens tillsyn uppgifter för historisk eller vetenskaplig forskning, statistikföring eller trafiksäkerhetsforskning, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifterna inte kränker de intressen till vilkas skydd tystnadsplikten har föreskrivits och om kraven enligt personuppgiftslagen på behandling av uppgifter för dessa ändamål uppfylls, samt

Uppgifter ur körkortsregistret får inte lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning i det fall som avses i 2 mom. 9 punkten.

14 §

*Utlämnande av uppgifter ur fordons-
beskattningsregistret*

Ur *fordonsbeskattningsregistret* kan lämnas ut

1) på basis av registreringstecken enstaka uppgifter för godtagbara ändamål, dock inte personbeteckningar,

3) uppgifter som besiktningsförrättaren behöver för skötseln av uppgifter och förpliktelser som enligt lag ankommer på besiktningsförrättaren eller med stöd av lag påförts honom,

18 §

Straffpåföljder

Om straff för dataintrång i de register som nämns i denna lag förskrivs i 38 kap. 8 § strafflagen och för personregisterbrott som riktar sig mot ett sådant register i 9 § i nämnda kapitel samt för personregisterförseelse i 48 § 2 mom. personuppgiftslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1999. Genom denna lag upphävs i körkortsförordningen av den 7 september 1990 (845/1990) 49 §, sådan den lyder i förordning 1256/1994.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 560

Förordning**om ändring av 31 § förordningen om användning av fordon på väg**

Given i Helsingfors den 30 april 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 4 december 1992 om användning av fordon på väg (1257/1992)
31 §,
sådan den lyder delvis ändrad i förordningarna 775/1995 och 670/1997, som följer:

31 §

Allmänna krav för koppling av släpfordon

1. Till ett motordrivet fordon får kopplas bara ett släpfordon åt gången om inte annat föranleds av denna paragraf eller av 32 § 3 mom. eller 35 § 4 mom.

2. Fördelningen av en fordonskombinations massa skall vara sådan att släpfordonets kopplingsmassa inte överstiger det maximivärde som kopplingsbestämmelserna nedan tillåter.

3. Kopplingsanordningarna mellan det dragande fordonet och släpfordonet i en fordonskombination skall vara ändamålsenliga och pålitliga samt sådana som fordonets och kopplingsanordningens tillverkare avsett för ifrågavarande användning och belastning.

4. Ett motordrivet fordon och ett släpfordon som kopplas till det skall i fråga om bredd, längd och andra kopplingsmått samt broms- och elsystem och övriga kopplingsanordningar vara lämpliga att kopplas till varandra.

5. Vid släpvntransporter av personer till sevärdheter och tillställningar för allmänheten får dock två eller flera släpvagnar kopplas till en bil eller en traktor. Fordonskombinationens längd får vara högst 25,25 m och släpvnarnas gemensamma kopplingsmassa högst tre gånger så stor som egenmassan hos det dragande fordonet.

Denna förordning träder i kraft den 10 maj 1999.

Helsingfors den 30 april 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*